

FARNÍ ZPRAVODAJ

červen 2021

ročník 24

Církve československé husitské, farností Blansko a Vyškov, pro Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudíci, Skočovou Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA MĚSÍC ČERVEN:

A to je to svědectví: „ Bůh nám dal věčný život, a ten život je v jeho synu. Kdo má Syna Božího, má život; kdo nemá Syna Božího, nemá život.“

(1. list Janův 5, 11 a 12)

Milí čtenáři našeho zpravodaje,

poslední dobou hodně přemýšlím ve svém životě, samozřejmě i pod dotekem a vztáhnutím si sám na sebe, co slyším v biblických čteních na bohoslužbách a kázáních, co je opravdovou jistotou mého života v této tak nejisté době. Rád bych se s vámi před prázdninami trochu podělil.

Základní jistoty, po kterých toužím a co jsem všechno v životě prožil, zakusil a poznal, máme v Bohu.

V životě z víry se postupně učíme hledat v Bohu základní jistoty, po kterých toužíme: nekonečnou a věčnou lásku, pokoj, jistotu, štěstí... Pokud se totiž nenaučíme přijímat z Boží ruky tyto tolik potřebné jistoty, riskujeme, že je začneme hledat jinde a očekávat je od pomíjejících věcí v tomto světě (v materiálním bohatství, v práci, ve vztazích...), kde je však nikdy nemůžeme trvale nalézt.

Od lidí a vztahů očekáváme něco, co nám nemohou poskytnout. Naše vztahy s bližními jsou často naplněné zklamáním, protože aniž bychom si to vždy uvědomovali, očekáváme od nich něco, co nám nejsou schopni poskytnout. Od určitých výsadních vztahů očekáváme absolutní štěstí, naprosté uznání, dokonalou jistotu. Ale žádné stvoření, žádný člověk, žádná činnost nás v tomto očekávání nemohou naplno uspokojit. A protože očekáváme příliš, ale nedostává se nám uspokojení, stáváme se zahořklými, zklamanými a nakonec jsme vůči těm, kteří nás takto zklamali, plni zášti. Není to však jejich chyba, přehnané je jen naše očekávání: představujeme si, že nám člověk může dát to, co nám může dát jedině Bůh. Tím, co tady říkám, nechci znehodnotit mezilidské vztahy ani různé jiné společenské aktivity.

Velmi věřím v lásku, v přátelství, v bratrský život, ve vše, co si můžeme vzájemně darovat mezi sebou. Setkání s nějakým člověkem a vztah, který se takto vyvine, to všechno může být nádherným Božím darem. Bůh nám rád ukazuje svou lásku skrze přátelství a starostlivost někoho, koho nám pošle do cesty. Je ale potřeba, aby Bůh zůstal v centru a abychom nepožadovali na lidské bytosti omezené hranicemi vlastní nedokonalosti, to, co nám může dát jedině Bůh sám. Vyhnout se zbytečnému nárokování na druhých, z kterého někdy plynou až dramatické následky. Nechci ani vzbuzovat dojem, že hodnoty, o kterých jsem se výše zmínil

(pokoj, štěstí, jistota atd.), nám jsou dané okamžitě, jakmile odhodlaně vykročíme na cestu víry. Zůstává ale pravda, že věrnost v životě víry a věrnost v modlitbě vyjadřuje konkrétním způsobem, že tyto hodnoty očekáváme od Boha v postoji naděje a víry. „Jeden Pán, jedna víra, jeden křest spojuje nás v jedno společenství“ a to, co věříme a co očekáváme od jeho milosrdenství, nám bude postupně dáno. Jedná se zde o základní prvek rovnováhy v oblasti lidských vztahů, který nám pomáhá vyhnout se zbytečnému nárokování na druhých, co nám nemohou dát, z čehož někdy plynou až dramatické následky. Čím více bude Bůh ve středu našeho života, tím více budeme vše očekávat jen od něj samého a o to více budou naše mezilidské vztahy vyváženější a šťastnější. Pokud v Bohu nalézáme hluboký pokoj, jistotu a štěstí, tak jsme svobodnějšími vzhledem k ostatním. Zkušenost nám ukazuje, že věrnost v životě z víry a věrnost v modlitbě, i když občas prochází těžkostmi, nás postupně přivádí k tomu, abychom v Bohu našli hluboký pokoj, jistotu a štěstí, které nás činí svobodnými vzhledem k ostatním. Jestliže naleznou pokoj a štěstí v Bohu, budu schopen mnoho darovat svým bližním a budu také schopen je přijmout takové, jací jsou, aniž bych jim zazlíval, že neodpovídají mým očekáváním. Bůh sám stačí.

Nalezení štěstí v Bohu nás činí svobodnějšími i vůči úzkostlivému hledání lidského uspokojení. Nemám nic proti oprávněnému potěšení ze života, z chutného jídla, z láhve dobrého vína či z relaxační koupele. To všechno jsou Boží dary, ale je lépe jich užívat s rozvahou. V našem světě se ale vyskytuje neuspokojitelná potřeba stále nových a stále intenzivnějších prožitků, zakoušení, pocitů a vjemů, která může vést až k destruktivnímu chování, jak to máme možnost konstatovat v mnoha oblastech lidského života. Hledání stále silnějších zážitků vede nakonec k různým formám násilí. Když totiž chybí smysl, bývá obvykle nahrazený smysly. „Užijte si to naplno!“ říká jeden reklamní slogan na prodej automobilů. To je ale slepá ulička, která vede jen k frustracím či přímo k sebeustrukci a násilí. Tisícové uspokojení totiž nevede ke štěstí.

Všechno dobré vám přeje Honza

MODLITBA

Bože Otče, prosíme Tě o Tvého Svatého Ducha, který dá našemu životu dobrý směr a povede nás přes všechny složitosti, křížovatky a labyrinty světa.

Bože Otče, prosíme o Tvého Svatého Ducha, který je ŽIVOT a k trvalému životu probouzí také nás.

Bože Otče, daruj nám svého Svatého Ducha. Naše srdce jsou otevřena a po něm žijí. Jedině ON nám vtiskne pravou moudrost a ukáže nám pravdu, která nepochází z tohoto světa. Amen.

(S vámi se modlí Blanka Dubnová)

LITURGICKÝ KALENDÁŘ 2. AŽ 5. NEDELE PO DUCHU SVATÉM

3. 6. Těla a Krve Páně	21.6. Poprava 27 českých pánů 1621
24. 6. Narození Jana Křtitele	29. 6. Apoštolů Petra a Pavla

SVÁTKY V MĚSÍCI ČERVNU

SVÁTEK TĚLA A KRVE PÁNĚ – 3. června

Slavnost „Božího těla“ má svůj původ v čase, kdy se šířila úcta k Večeři Páně (ve 12. století). Z Německa se rozšířil ve 13. století zvyk procesí a nesení hostie v „božítělovém“ průvodu i k nám. O dvě století později ve svém kázání na tento den v Betlémské kapli v roce 1411 Mistr Jan Hus vysvětluje, že „tento svátek se slavil původně na Zelený čtvrtek, poněvadž však jej tehdy lidé nemohli tak svátečně prožívat, jelikož si připomínali památku utrpení Páně, proto byl ustanoven dnešní svátek, jímž se oslavuje památka těla Páně, které dal (Kristus) svým učedníkům k požívání.“

V našem prostředí byl slaven svátek Božího těla samozřejmě předně katolíky. Slavení bylo spojeno s procesím, při němž se nesla monstrance ozdobená květinami a věnci. Pod širým nebem byly zbudovány čtyři oltáře se symbolikou čtyř světových stran, ke kterým postupně procesí přicházelo. V čele procesí byly nošeny kostelní praporce, před svátostí a kolem ní kráčely družičky a nad svátostí byla nesena „nebesa“. V průvodu kráčely řemeslnické cechy se svými praporcí a hudbu zajišťovali trubači, píšťci a někde nescházely ani hlasité bubny. Utraktivisté, na rozdíl od katolíků, nosili v procesí svátost podobojí způsobou, tedy i kalich.

Důslednost přijímání chleba i vína z kalicha celou obcí věřících mělo vliv ve světové reformaci na odmítání tohoto svátku, který byl v té době soustředěn v katolické církvi jen na chléb – tělo Kristovo. Ten byl při slavnosti veřejně a manifestačně ukazován, zatímco víno – krev Kristova takto zviditelněna v Římskokatolické církvi nebyla. V Augsburské konfesi (1530) se proto uvádí: „Poněvadž se dělení svátosti nesrovnává s Kristovým ustanovením, upustili jsme u nás od procesí, jež u nás bylo dosud obvyklé.“

Památka eucharistie – poslední večeře Páně je spojena především se Zeleným čtvrtkem ve Svatém týdnu velikonočním. Slavení samostatného svátku v době po svatodušních svátcích může vypadat jako určité zdvojení. Slavnosti večeře Páně má být však věnována pozornost a zvláštní soustředěný zájem i jindy než jen o Velikonocích - při každé večeři Páně se Kristus setkává se svým lidem.

POPRAVA 27 ČESKÝCH PÁNŮ NA STAROMĚSTSKÉM NÁMĚSTÍ

– 21. června 1621

Události vrcholící exekucí začaly třetí (druhou) pražskou defenestrací. 23. května 1618, kdy čeští stavové pod vedením Jindřicha Matyáše Thurna vtrhli do Pražského hradu, kde uspořádali improvizovaný a nezákonný soud za porušování Rudolfova majestátu zaručujícího svobodu vyznání, a odsoudili přítomné místodržící (Viléma Slavatu z Chlumu a Košumberka, Jaroslava Bořitu z Martinic a také písaře Filipa Fabricia) k vyhození z okna.

Tím bylo zahájeno české stavovské povstání, které zažehlo v Evropě neobyčejně úpornou třicetiletou válku. Do roku 1648, kdy byl podepsán Vestfálský mír kvůli všeobecnému vyčerpání, přišel kontinent o polovinu obyvatelstva a mnohé oblasti se zcela vydlidnily.

Druhé významné datum je 8. listopadu 1620, kdy byla poražena armáda českých stavů v bitvě na Bílé hoře. Byla to spíš šarvátka přerůstající v bitku, která trvala necelé 2 hodiny. Následovalo potrestání stavovských předáků. Proces ignoroval dosavadní zemské zákony a řídil se pouze dvorským směrnicemi z Vídně. Obhajoba neexistovala. Proti českým pánům byla vznesena tato obvinění: vymáhání Majestátu, poskytnutí peněz a verbování

žoldněřů stavovské armády, vyhazování místodržících z oken, obsazení hradu, vyhnání jezuitů, kupování statků konfiskovaných katolické církvi, vydávání hanlivých spisů, pobuřování obecného lidu a zločin urážky královského majestátu. Většina popravených, zvláště z měšťanského stavu, se ve skutečnosti provinila pouze tím, že buď přijali některý úřad, či poslechli příkaz stavovských direktorů.

21. června 1621 došlo k hromadné exekuci – od pěti hodin ráno do deseti hodin dopoledne popravil pražský kat Jan Mydlář 27 předních českých mužů. Protože sám byl utrakvista (kalíšník), nechal odsouzené před popravou modlit se podle jejich víry. Odsouzení přicházeli na pódium podle rodu, důstojnosti a věku. Nejkrutější trest byl vykonán na Janu Jesseniovi (lékař a rektor pražské univerzity; roku 1600 provedl první veřejnou pitvu v českých zemích). Byl potrestán nejpřísněji pro svou politickou činnost směřující proti císaři, napsal politicko-filosofický traktát Pro vindiciis contra tyrannos (Může být tyran svržen lidem), ve kterém tvrdil, že lid má právo svrhnout panovníka, který nejedná v jeho zájmu. Císař vycítil, že Jessenius byl hlavním ideologem stavovského povstání.

Místo poprav připomínají dlažební kostky vyznačující prostor, kde stálo popraviště (dvacet sedm bílých křížů v šedé dlažbě, datum 21. VI. L. P. 1621 a zkřížené meče) a pamětní deska se jmény popravených na Staroměstské radnici.

Poprava na Staroměstském náměstí byla koncem éry českého protestantismu, v jehož čele stála šlechta už od husitských dob.

SLAVNOST NAROZENÍ JANA KŘTITELE – 24. června

Jan Křtitel byl bratrancem a především předchůdcem Ježíše Krista. Jeho posláním bylo připravovat cestu Ježíšovi a pokřtít ho.

Jan Křtitel se jako mladý muž uchýlil do pouště, kde brzy získal četné žáky. Kázal pokání, křtil v řece Jordánu a kázal o příchodu Mesiáše. „Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!“ řekl. „Každé údolí ať je zasypano, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí!“ Janu Křtiteli nešlo o stavební projekt, ale o to, aby se urovnaly vztahy mezi lidmi.

Připravoval lidi na příchod Vykupitele: „Za mnou přichází někdo silnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sklonil a rozvázal řemínek jeho obuvi. Já jsem vás křtil vodou, on vás bude křtít Duchem svatým.“ Rozvázat řemínek obuvi je známka nejhlubší poníženosti.

Ke křtu Vykupitele měl Jan vnuknutí: „Já jsem ho neznal, ale Ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: ‚Na koho spatříš sestoupit Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem svatým.‘ (Jan 1, 33 – B 21) A to se při křtu Ježíše i naplnilo: ‚Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice a z nebe se ozval hlas: ‚Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.‘ (Markovo evangelium 1, 11)

Počet Ježíšových učedníků každým dnem rostl. Lidé se kolem něho shromažďovali a chtěli, aby k nim mluvil. Obliba Jana Křtitele klesala. Jan přesto s vírou vzhlížel k Vykupiteli a byl schopný sebezapření. Nechtěl obracet pozornost lidí na sebe, vždy se snažil pozvedat jejich mysl stále výš a výš, až k Božímu Beránkovi. On sám byl jen hlasem volajícím na poušti. Když přišel čas, rád tiše ustoupil do pozadí, aby všichni mohli obrátit své oči k Ježíšovi: „A tak je má radost dovršena. On musí růst, já však se menšit.“

Dovolil si kritizovat i krále Heroda za jeho nemorální život. Herodes sice Jana a jeho kázání respektoval, ale jeho manželka Herodiada k němu cítila zášť a přiměla svého muže, aby

Jana uvěznil. Dcera Herodiady Salome na Herodovy narozeniny tančila uprostřed hostů a Herodovi se velice zalíbila. Proto jí slíbil dát vše, o cokoli požádá. Salome, navedena svou matkou, požádala o hlavu Jana Křtitele. Tak byl Jan v žaláři s'at. Janovi učedníci poté jeho tělo odnesli a pohřbili je.

Jan Křtitel byl o 6 měsíců starší než Ježíš Kristus, proto se jeho narození slaví 24. června. Stětí Jana Křtitele se připomíná 29. srpna.

SVÁTEK PETRA A PAVLA – 29. června

Na počátku dějin křesťanství stály dvě osobnosti. Tou první byl Petr. Původem prostý rybář, kterého si Ježíš vybral za svého pokračovatele. Druhou byl Pavel. Původem vzdělaný farizej, který první křesťany horlivě pronásledoval. Oba muži reprezentovali dvě odlišné koncepce: spirituální a dogmatickou, z nichž 500 let po Kristu zvítězila ta Pavlova, která je dodnes převažující v učení tradičních křesťanských církví.

Petrův život

Apoštol Petr se narodil v Betsaidě jako syn rybáře. Zlom v jeho životě nastal ve chvíli, kdy se setkal s Ježíšem. Ihned zanechal rybářského řemesla a stal se Ježíšovým učedníkem.

Jeho původní jméno bylo Šimon. Přejmenoval ho Ježíš podle základního rysu Petrovy povahy – životní a duchovní pevnosti. Ježíš si Petra zvolil za svého pokračovatele, prvního z apoštolů.

Petr vedl v Jeruzalémě místní křesťanskou obec. Otevřel ranou církev pohanům a zasadil se o to, že noví členové nemuseli dodržovat často nesmyslné starozákonní předpisy.

V roce 64 vypukl v Římě velký požár. Trval téměř týden a zničil deset ze čtrnácti městských obvodů. Jak už je v takových případech obvyklé, hledal se viník a císař Nero jej nalezl v křesťanech. Bylo zahájeno široké pronásledování křesťanů. Mnoho jich bylo ukřižováno na břehu Tibery. Jedním z odsouzených byl i Petr. Byl ukřižován hlavou dolů, na znamení, že svět je vzhůru nohama.

Pavlův život

Pavel rozený Saul (nebo také Šavel) nepatří mezi původních dvanáct apoštolů a s Ježíšem se nikdy nesetkal.

Narodil se v židovské rodině v městě Taurus v Malé Asii. Dostalo se mu velmi dobrého klasického vzdělání. Naučil se výborně řecky a v Jeruzalémě studoval teologii u slavného rabína Gamaliela. Stal se z něho učený farizej a horlivý pronásledovatel Ježíšových stoupců. Stál mimo jiné i za smrtí prvního křesťanského mučedníka Štěpána.

Zlom v jeho životě nastal při cestě do Damašku, kde se chystal zatknout příslušníky místní křesťanské komunity. Byl oslepen světlem z nebe a slyšel promluvit hlas: „Saule, proč mě pronásleduješ?“ Pavel se úplně obrátil. Z horlivého odpůrce křesťanství se stal horlivým hlasatelem nového náboženství. Cestoval především po Malé Asii a Řecku, kde zakládal nové křesťanské obce. Absolvoval více než 20 tisíc km, aby zvěstoval poselství Ježíše Krista, kterého nikdy neviděl a ani neslyšel během svého pozemského působení. Jeho zásluhou se křesťanství šířilo mezi ostatní národy a stalo se světovým náboženstvím.

Pavel na konci svého života zamířil do Říma. Tam byl za Neronovy vlády popraven stětím, dle legend rok po Petrově ukřižování.

Pro vás s vděčností připravuje setra Radka

NAŠE POZVÁNÍ PRO VÁS

JAK V SOUČASNOSTI VYPADAJÍ MOŽNOSTI ŽIVOTA V NAŠÍ FARNOSTI?

Opatření týkající se bohoslužeb a dalších aktivit platná od 24. května 2021.

Počet účastníků bohoslužeb v kostele nebo jiných vnitřních prostorách již není omezený za dodržení následujících podmínek:

Mezi účastníky (s výjimkou členů jedné domácnosti) mají být dodrženy rozestupy 2 metry, při vstupu si každý vydezinfikuje ruce a používá respirátor nebo chirurgickou roušku.

Opatření již neobsahuje zákaz společného zpěvu. Jiná veřejná či soukromá shromážděná osob, než výše uvedená, jsou nadále povolena pouze v počtu maximálně 2 osob ve vnitřních i venkovních prostorách. Výjimkou je **účast na svatbě nebo pohřbu**, kde je účast omezena počtem **maximálně 30 osob ve vnitřních i vnějších prostorách**. Uvedená opatření budou aktualizována a měněna podle vývoje situace.

Setkávání na biblických hodinách, společenství, náboženství pro děti a další aktivity ve farnosti budou patrně možná až od začátku nového školního roku. Věřím, že rádi budete využívat všech možností, které přijdou, jakmile to bude možné.

Rada starších a bratr farář Martin

VÝROČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

V měsíci březnu měla proběhnout výroční shromáždění, ale nás čekají nyní v červnu, protože to dříve vzhledem k epidemické situaci nebylo možné.

Zhodnotíme na nich v rámci bohoslužeb službu, práci i hospodaření našich farností za L.P. 2021. Srdečně vás všechny zveme a rádi vás seznámíme s výsledky života našich společenství.

Výroční shromáždění v rámci bohoslužeb se konají neděli 20. 6. v 9:00 hodin v Blansku a v neděli 20. 6. ve 14:15 hodin ve Vyškově.

Na setkání se těšíme. Členové rad starších.

POŽEHNÁNÍ PŘED ZAČÁTKEM PRÁZDNIN

V **neděli 27. 6. 2021** bude při všech bohoslužbách udělováno osobní požehnání na prázdniny VŠEM dětem, rodičům a prarodičům. Modlíme se za krásné prožití prázdnin a Boží ochranu na cestách. Vyprošujeme také šťastné návraty domů.

Požehnáme také všechny dopravní prostředky, tj. auta, kola, motorky, kočárky...

V Blansku začínají bohoslužby 27. 6. v 9:00 hodin. Po bohoslužbách se koná zahradní slavnost.

Kdo nepřijde, bude opravdu litovat!!!

JEDNÁNÍ RADY STARŠÍCH V BLANSKU

V měsíci červnu se sejde blanenská rada starších na svém jednání v pondělí 14. 6. v 18:30 hodin ve farní kanceláři v Blansku. Zveme k účasti.

POTŘEBUJETE SI POPOVÍDAT NEBO NĚCO PROBRAT S BRATREM FARÁŘEM?

Pokud si potřebujete popovídat, cokoliv vyřídit, zeptat se nebo domluvit s bratrem farářem Martinem Kopeckým, zastihnete jej před bohoslužbami nebo po nich.

ÚŘEDNÍ HODINY ve farní kanceláři, tj. Rodkovského 5 v Blansku, jsou:

- každé pondělí od 16:00 do 18:30 hodin
 - každý pátek od 16:00 do 17:15 hodin
- nebo kdykoliv na telefonu 606 702 768.

MODLITEBNÍ ÚMYSLY

Několik lidí z našeho společenství se každý den modlí za všechny ostatní.

Každou neděli večer e-mailem posílám modlitební úmysly na daný týden.

Pokud kdokoliv máte cokoliv na srdci, dejte vědět. Váš úmysl moc rádi zařadíme.

Kdokoliv se budete chtít zapojit a modlit se spolu s námi, neváhejte a dejte o sobě vědět.

Budeme moc rádi!

PODÁVÁNÍ VEČEŘE PÁNĚ V DOMÁCNOSTI

Jestliže víte o nemocných nebo starších lidech ve svém okolí, rodině nebo vy sami potřebujete tuto službu, dejte prosím vědět a přinesu Vám svatou večeři Páně (přijímání) domů. Samozřejmě při dodržení všech hygienických opatření.

LEKTOŘI

Lektor je ten, kdo při bohoslužbách čte první a druhé čtení. V některých farnostech je čtenářů více, někde musí číst bratr farář sám, protože si nikdo z místních sester a bratrů netroufá, nebo je možná nenapadlo se k této potřebné službě přihlásit. Najdeme ochotné čtenáře? Zájemci o tuto tak potřebnou službu se přihlaste u bratra faráře. Díky předem za váš zájem!

CO BYCHOM MOHLI ZLEPŠIT PŘI SLAVENÍ BOHOSLUŽEB?

Již delší dobu přemýšlím nad pár řádky k tomuto tématu. Nechci, abyste je brali jako nějaké mentorování vašeho faráře. Prál bych si, abyste je přijali, jako povzbuzení ke společnému souladu a účtu v liturgickém prostoru a především k Bohu i sobě navzájem. Věřím, že nám všem jde jistě o kvalitní prožití i spolu slavení času s Bohem. Tyto řádky píšu obecně pro všechna společenství, i když je situace různá místo od místa. Věřím, že si vybereme a přijmeme to, co můžeme zlepšit.

Při příchodu do kostela, sboru, místnosti k bohoslužbám děláme znamení kříže, čelem ke stolu Páně. Dáváme tím najevo, že přicházíme ve jménu Páně. Je to naše pozdravení Boží Trojici a vědomé vystoupení do tajemství, kdy k nám Bůh mluví a my jej oslavujeme i nasloucháme. Je dobré, že se rádi mezi sebou vidíme a vítáme se, nejsme si cizí. Je to samozřejmý klad, že si nejsme cizí! Zkusme však nemluvit nahlas, postávat mezi lavicemi, mnohdy zády ke stolu Páně, nepřecházet sem a tam. Měli bychom mít na paměti, že jde o dům Boží. Jsou zde i ti, kdo se chtějí modlit a ruší je hlasité povídání. Myslím, že pět minut před začátkem bohoslužeb je dobré se již usadit, všichni ztišit, připravit se modlitbou a soustředit se. Odpoutat se od různých vedlejších, pro bohoslužby nepodstatných věcí. Je škoda, když při vstupní písni se místo zpěvu ještě povídá v lavicích o všem možném.

Zkusme se plně otevřít pro radost ze společného slavení liturgie. Nebát se zpívat, modlit, vyznávat „naplno“, nejen v polohlasu. Je to někdy paradox. Před bohoslužbami je z chrámového prostoru slyšet mohutný hovor, ale při vstupní písni jen skromné, polohlasné zpívání. Je to škoda. Není větší služby než bohoslužby.

Snad nejtintimnějším časem z celé liturgie je přijímání darů chleba a kalicha vína, přijímání večeře Páně. Naše soustředění, úcta i vděčnost za obětovaného Pána pro naši spásu mají být samozřejmostí. Kéž tyto chvíle prožíváme v tichém soustředění a nejsou důvodem k debatám o všem možném i nemožném, když přijímají ostatní. Je to naše svědectví a postoj úcty v Ježíši, přítomnému v našem shromáždění, skrze Ducha Svátého.

Prosím, popřemýšlejte, co bychom ještě mohli zlepšit a dále posunout při slavení liturgie.

V lásce Váš bratr Martin

RADA STARŠÍCH V BLANSKU

Každou farnost neboli náboženskou obec (dále NO) nemá na starost pouze samotný farář, ale také rada starších. Protože současné Radě starších ČČSH v Blansku končí funkční období, budeme na výročním shromáždění 20. 6. 2021 volit novou radu starších, vč. předsedy rady starších.

Informace o fungování, poslání a práci rady starších jsme vám přinesli v březnovém farním zpravodaji. Když zalistujete březnovým číslem, můžete si všechno připomenout. Protože z důvodu zhoršující se pandemické situace se výroční shromáždění a volba rady starších nemohly nakonec uskutečnit, vracíme se znovu k tomuto, tak potřebnému tématu pro naši farnost.

Stávající radu starších tvoří:

předsedkyně rady starších: Dagmar Bačkovská

finanční zpravodajka: neboli naše kostelní účetní Jitka Alexová

farář: Martin Kopecký

členové: PhDr. Jana Skácelová, Eva Krejčí, Ing. Patrik Hanáček

kostelník: Jan Nečas

revizní výbor rady starších: Blažena Jabůrková, Lenka Láníčková, Vladimíra Konečná

Během funkčního období zemřely sestry Alena Ševčíková a Helena Čáповá, na které s láskou vzpomínáme.

Každý, kdo je ochoten pro naše společenství něco dělat, má možnost zapojit se. Ochotní zájemci se zapisují na kandidátní listinu, která je v blanenském dřevěném kostele. Uzávěrka bude v neděli 13. 6. 2021. Děkujeme za aktivní přístup! Nebojte se jít do toho s námi! Co obsahují jednotlivé úkoly v radě starších?

NÁPLŇ JEDNOTLIVÝCH FUNKCÍ V RADĚ STARŠÍCH.

Všichni členové rady starších by měli žít plně se společenstvím farnosti, účastnit se pravidelně bohoslužeb a setkání.

PŘEDSEDA:

- je statutárním zástupcem farnosti
- řídí schůzi rady starších, připravuje na schůzi program a kontroluje plnění úkolů
- plně žije s celou farností ve všech obcích, pravidelně se účastní bohoslužeb, biblických hodin, dalších setkání ve farnosti, aby měl úplnou představu, co se všechno ve farnosti děje
- jezdí s farářem na bohoslužby i mimo blanenský kostel, aby jej znali věřící v celé farnosti
- zastupuje farnost na církevních setkáních na diecézní i celocírkevní úrovni
- píše články a příspěvky do Farního zpravodaje

MÍSTOPŘEDSEDA:

- zastupuje předsedu rady starších v době jeho nepřítomnosti, řídí schůzi rady starších, kontroluje plnění úkolů
- stará se o zajištění čtení a přímluvných modliteb při všech bohoslužbách
- vítá příchozí před bohoslužbami
- píše články a příspěvky do Farního zpravodaje

FINANČNÍ ZPRAVODAJ:

- je statutárním zástupcem farnosti
- podává informace o hospodářských a finančních věcech farnosti na schůzi rady starších, připravuje finanční zprávu pro RS
- vede celkovou hospodářskou a finanční agendu farnosti

TAJEMNÍK:

- vede agendu farního úřadu, zapisuje poštu, vyřizuje objednávky
- koordinace při provázení turistů s výkladem v kostele.
- má na starost hlavní organizaci větších setkání ve farnosti (farní masopust, farní silvestr, zahradní slavnosti...).
- stará se o úvodní modlitbu před bohoslužbami.
- pečuje o květinovou výzdobu v kostele a o nástěnky v kostele a před kostelem
- vítá příchozí před bohoslužbami
- vede kroniku farnosti
- ověřuje zápisy ze schůzí rady starších a výročních shromáždění

ZAPISOVATEL:

- vede zápisy schůzí rady starších a výročních shromáždění
- pomáhá při dílčích úkolech u větších setkání ve farnosti (farní masopust, farní silvestr, zahradní slavnosti...)

ČLEN:

- stará se o technické věci
- pomoc při dílčích úkolech u větších setkání ve farnosti (farní masopust, farní silvestr, zahradní slavnosti...).

ČLEN:

- stará se o internetové stránky, FB
- psaní článků a příspěvků do Farního zpravodaje
- fotodokumentace bohoslužeb a farních akcí
- pomoc při dílčích úkolech u větších setkání ve farnosti (farní masopust, farní silvestr, zahradní slavnosti...)

KOSTELNÍK:

- stará se o přípravu kostela k bohoslužbám, úklid kostela, drobné práce
- úklid farního sálu, sociálního zařízení a farní kuchyně
- údržba chodníku kolem fary a kostela
- sečení trávy na farní zahradě a kolem kostela
- péče o květinovou výzdobu na faře (v oknech podle ročního období).
- pomoc při dílčích úkolech větších setkání ve farnosti (farní masopust, farní silvestr, zahradní slavnosti...).
- otázkou zůstává organizace nárazových věcí (mytí oken, vánoční výzdoba...)

REVIZNÍ FINANČNÍ VÝBOR:

- dává stanovisko k výdajům ve farnosti
- reviduje dvakrát v roce účetnictví

DŮLEŽITOU OTÁZKOU ZŮSTÁVÁ VÝHLED K BUDOUCÍMU SMĚŘOVÁNÍ CELÉ FARNOSTI. VAŠE POSTŘEHY, NÁZORY, NÁPADY, POVZBUZENÍ RÁDI UVÍTĚME NA VÝROČNÍM SHROMÁŽDĚNÍ.

KDYKOLIV TAKÉ MŮŽETE DÁT VĚDĚT BRATRU FARÁŘI, CO BYCHOM MOHLI, CHTĚLI DĚLAT, ZACHOVAT, OPUSTIT, NA CO MÁME ČAS CHUŤ, CO DĚLAT JINAK, NAPŘ. V SOUVISLOSTI S FARNÍM ZPRAVODAJEM, NÁVŠTĚVAMI, SE ČLENY, NEČLENY, PREZENTACE ...

Rada starších a bratr farář Martin

— POZVÁNKA NA ČERVEN —

Milé sestry a bratři,

už to bude skoro rok a půl, co jsme byli na větší společné pouti, a to vlakem do Prahy na bohoslužbu k 100. výročí ČČSH, tak si vás dovoluji pozvat na jednu určitě zajímavou výstavu.

Vzhledem k současné situaci Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského v Praze prodloužila do **30. 6. 2021** výstavu **Komenský v komiksu: Kreslený život „Učitele národů“**. Výstava je součástí programu Národních oslav J. A. Komenského, které se konají mezi lety 2020 a 2022, kdy si připomínáme 350. výročí úmrtí velkého moravského učenice (2020) a 430. výročí jeho narození (2022). Více na www.npmk.cz a www.comenius350.cz.

Vzhledem k dynamickým vládním opatření lze v tuto chvíli ještě těžko říci za jakých pravidel bude možné výstavu navštívit, ale osobně si budu zjišťovat aktuální stav. V případě zájmu se můžeme společně domluvit například po bohoslužbách.

bratr Jaroslav

CÍRKEV

V červnovém čísle našeho zpravodaje vám nyní představíme církev s názvem

STAROKATOLICKÁ CÍRKEV

V uchopení některých rozměrů je tato církev podobná církvi naší a shodná s naší církví.

V ČR (též Katolická církev podobojí v Čechách – Ecclesia Catholica sub utraque Bohemiae) je součástí jedné, svaté, obecné a apoštolské Církve Kristovy. Hlásí se k víře, učení a praxi prvních křesťanů, nemá majetek a nechce mít víc, než stačí k zabezpečení základních potřeb. Slovo „starý“ v názvu vyjadřuje ducha původnosti, upřímnosti a důvěry – ducha prvních křesťanských společenství. Starokatoličtí křesťané se hlásí k alternativnímu katolictví, které bylo vždy přítomno v českých dějinách: k tradici **Cyrila a Metoděje**, k odkazu **Mistra Jana Husa** i České církve podobojí **Jana Rokycany**, na kterou navazuje.

Starokatolická církev v ČR je součástí Utrechtské unie starokatolických církví a je v plně svátostně jednotě s církvemi Anglikánského společenství, se Starokatolickou církví Mariavitů, s Polskou národní katolickou církví v USA a s Filipínskou nezávislou katolickou církví. Díky svátostnému společenství od roku 1931 a smlouvě s diecézí Gibraltar v Evropě je Starokatolická církev v ČR domovskou církví i pro všechny anglikánské věřící zdržující se na území ČR.

Starokatoličtí křesťané ve světě nepřijali učení o papežské neomylnosti a božském původu papežské moci, vyhlášené na 1. vatikánském sněmu roku 1870, jako učení cizí původnímu křesťanství. Utrechtské prohlášení starokatolických biskupů z r. 1889 hovoří o tom, v co věříme: „Zachováváme starokřesťanskou zásadu charakterizovanou **Vincencem Lerinským** (+ před r.450). *Držíme se toho, co vždy, všude a všichni věřili. To je opravdu a skutečně katolické.*“ Podle toho zachováváme víru staré Církve, jak zůstala vyjádřena v ekumenických vyznáních víry a ve všeobecně uznávaných dogmatech a rozhodnutích ekumenických koncilů Církve prvního tisíciletí. Všechny pozdější nauky přijímáme pouze v tom, v čem se shodují s učením staré Církve.

Teologické úsilí starokatolictví vidí jeden z jeho předních teologů **Ignaz von Döllinger** v trojím poslání :

1. Vydávat svědectví pro pravdivost církve a proti libovůli při sestavování nových článků víry.
2. V budoucím vývoji vytvářet církev konformnější se starou, ještě nerozdělenou církví.
3. Sloužit jako nástroj a zprostředkující článek při budoucím znovusjednocení odloučených křesťanů a církví.

Tím se stává chápání církve, rodiny všech křesťanů, jako jedné a svaté základní otázkou. Prvky její struktury jsou dány Kristem, jako hlavou těla církve skrze Ducha svatého, v historické kontinuitě se vytvářející jednotě svátosti, služby, učení, zvěstování, utpení při následování Krista a bratrské službě

lásky. Proto Starokatolická církev zachovává svátostné ordo ve třech stupních: trojí službu jáhnů, kněží a biskupů v apoštolské posloupnosti.

Jedinečnosti svého návratu k čistým pramenům si je Starokatolická církev v ČR, zvláště v současnosti, dobře vědoma. Tyto zásady považuje za jedinou možnou cestu k zachování si své identity „*dum volvitur orbis*“ (zatímco se svět otáčí) a současně k vytváření mostů dorozumění mezi křesťany. Její současnost i budoucnost chce být stále hlubším pronikáním k čistým pramenům a oprostěním se od nánosů věků. Tak chápeme svou cestu k čistému katolickému křesťanství a otevřenému bratrskému společenství v sekularizovaném světě, v němž chce být znamením Kristovy přítomnosti a útočištěm jistoty. Odtud se odvíjí její úsilí o obnovu, odtud pramení její spiritualita i ekumenická otevřenost vůči ostatním vyznáním v duchu známého hesla: „V podstatných věcech jednota, v podružných svoboda, ale ve všech láska.“

Starokatolická církev zachovává přijímání Těla a Krve Kristovy podobojí všem věřícím a od počátku koná bohoslužby mateřským jazykem.

Starokatolická církev ve shodě s praxí Církve prvního tisíciletí neklade celibát jako podmínku svátostného svěcení a umožňuje svým jáhnům a jáhenkám, kněžím i biskupům žít v manželství a mít rodinu. Starokatolická církev nevyklučuje rozvedené z přijímání svátostí a s laskavostí posuzuje možnost jejich nového manželství.

Ve starokatolické církvi jsou faráři voleni svými farními obcemi a biskup je volen synodou složenou z kněží i laiků. Tento demokratický princip umožňuje pravdivější uskutečňování všeobecného kněžství všech věřících a právo každého člena církve spolurozhodovat o všech otázkách života církve.

Starokatolická církev byla za 40 let komunistického režimu v naší vlasti téměř vyhlazena, a tak dnes patří k církvím nejmenším. Synoda obnovy roku 1990 otevřela novou kapitolu jejich dějin. Od té doby začala znovu svobodně působit, z nepatrných začátků, ale s jistotou víry, nezlomnou nadějí a horoucí láskou.

Starokatolická církev v České republice chce být katolickou alternativou, otevřenou současnému člověku a jeho potřebám.

Bratr Dušan

TVĚŘÍ V TVĚŘ

Šestý díl: NASTAVIT DRUHOU TVĚŘ

Biblický text, přečtete si: **Matoušovo evangelium 5, 38-48**

Žijeme v rozdělené době a rozdělené společnosti. V jistém smyslu je stále těžší komunikovat s lidmi a budovat mosty mezi lidmi, které dělí různé ideje, přesvědčení či ideologie. V zápase my a oni se ztrácí obyčejné já a ty. Málokdo blahoslaví ty, kdo působí pokoj a nepřiklání se snadno na tu či onu stranu. Na zranění nebo nesouhlas je zvykem odpovídat útokem nebo stažením se. Jak v tomto kontextu rozumět Ježíšovu výroku o nastavení druhé tváře? Mnozí čtou jeho slova jako nový systém pravidel radikálního křesťanského nenásilí, ale Ježíši jde stěží o pouhá pravidla a jejich dodržování. Nastavíme-li druhou tvář, ale přitom bychom nejradyji druhého bodli do zad, není naše srdce o nic blíže Bohu a jeho království. Ani tím Ježíš nemyslí, že bychom neměli zvažovat možnosti obrany, pokud jde o život nebo bezpečí druhých. Nastavení tváře se dotýká hloubky naší reakce na situaci, kdy jsme zraněni. Nastavení druhé tváře není projevem slabosti, ale vnitřní síly a lásky. Lásky, která pro dobro druhého nezaútočí, ani se nestáhne, neopustí vztah předčasně nebo se nezačne zběsile bránit. Lásky, která zůstane zranitelná, aby dala možnost konflikt zastavit. Uhodíš znovu? Již to nebude tak snadné. Dnešní doba potřebuje takto překvapivou lásku. Druhé míle, které ujdeme s těmi, s nimiž nesouhlasíme. Nastavené tváře tam, kde od nás druzí čekají rychlé vymezení se a nepřátelství. Štědrost ducha, kde druzí čekají zadrpklost a nedůvěru. Budeme-li milovat jen ty, kdo milují nás, jaká nás čeká odměna?

Připravuje pro vás bratr Jiří

Májová fotka od Aleše Zemana. Zachycuje rudickou kapli a je malým pozváním na jedno z míst, kde je prostoru v lavicích dostatek. Zkuste si udělat výlet v pátečním večeru a nebudete litovat.

Během měsíce května se konaly pravidelné bohoslužby v našich farnostech i v Husově sboru v Brně na Botanické, abychom se mohli setkávat ve větším počtu podle stávajících opatření i s těmi, kteří k nám jezdí z Brna a okolí. Tato možnost byla hojně využívána. Škoda, že v menších obcích tomu tak zatím není.

PODĚKOVÁNÍ ZA ŽIVOT DOBRÉHO A OBĚTAVÉHO ČLOVĚKA UŽ JE TO ROK, KDY JEJ PÁN POVOLAL K SOBĚ

V pondělí 18. května 2020 si Pán života i smrti zavolal k sobě našeho dlouholetého varhaníka PhMr. Jiřího Pokorného ve věku 83 let. Obětavě hrou na varhany doprovázel naše bohoslužby v Blansku i dalších obcích. Poslední rok už Jiřímu postupně docházely síly a nemohl, jak říkával, „vyšplhat“ na kůr v Blansku. Bohu díky, že za hrací stůl našich varhan mohla usednout jeho nástupkyně ve službě Miky Slavíčková. Bratr Jiří však stále obětavě se svoji

Fotografie jako vzpomínka na bratra PhMr. Jirku Pokorného

milou manželkou Květou doprovázel bohoslužby na varhany v kapli blanenského Seniorcentra a v Rudici. Pro mě, jako pro faráře, to byl vždy člověk, který se nevymlouval, že nemůže, nemá čas a nejde to, ale naopak dělal všechno proto, aby se u nás dobře hrálo a zpívalo!

Jsem vděčný za to, že v Jiřího dobrém duchu pokračuje nyní na našem kůru varhanice Niky.

Na Svatodušní neděli 23. května 2021 jsme u příležitosti 1. výročí úmrtí vzpomenu v blanenském kostele na Jirku spolu s jeho manželkou Květuškou a rodinou. Věříme, že mu u Pána v nebeské radosti nic neschází a oslavuje zpěvem našeho Pána

Martin Kopecký, farář

SVÁTEK LETNIC V SLOVANSKÉM HRADIŠTI V MIKULČICÍCH

Dne 23. května Církev československá husitská v Hodoníně uskutečnila bohoslužbu ve volné přírodě, u kříže v místě slovanského hradiště v Mikulčicích. Bohoslužba byla slavena k chvále svátku **LETNIC, svátku seslání Ducha svatého**. Liturgii sloužili v duchu starokřesťanské tradice bratři pomocný duchovní Filip Gorazd Martinek a brněnský biskup Juraj Jordán Dovala. V průběhu bohoslužby prožil jednu z významných životních událostí bratr Jan, který přijal svátost biřmování.

V 6.–10. století se při řece Moravě, přibližně 3 km jihovýchodně právě od vsi Mikulčice, nacházelo slovanské hradiště, jedno z hlavních center **Velké Moravy**. Je to místo, kde působili bratři ze Soluně, **svatý Cyril a Metoděj**, kteří na Velkou Moravu dorazili v roce 863. Zasluhou byzantské misie vedené oběma bratry se Morava stala kolébkou slovanské knižní vzdělanosti. Pro mne osobně to je místo v krásné přírodě, kde jde vnímat přítomnost vanutí

Ducha svatého. Párkrát jsem zde již byl, a tak jsem se rozhodl prožít slavení svátku Letnic právě zde se svými nejbližšími, kteří se rozhodli vydat na cestu se mnou. Při loučení s bratrem Jurajem jsem se dozvěděl, že by rád založil tradici slavení tohoto svátku jako jednoho ze tří největších křesťanských svátku na tomto místě a v otevřené přírodě. Po bohoslužbě jsme byli pozváni na šálek čaje, ale posezení pod širým nebem letos počasí moc nepřálo. Tak snad dá-li Bůh, v příštím roce si užijeme po bohoslužbě i společné chvíle rozhovorů při pikniku.

Milé sestry a bratři, můžete to brát jako vzdálenější pozvání, anebo jako tip na rodinný výlet do krásné přírody a míst našich slovanských kořenů. Děkuji Bohu a CČSH v Hodoníně za možnost takto oslavit Pána Boha, příjemně strávit den, i když počasí moc nepřálo, ale dle okolních především radostných tváří jsem vnímal, že škodilo především dřevěným hudebním nástrojům, které doprovázely liturgii. Bohu díky.

bratr Jaroslav

JEŠTĚ KRATŠÍ, KRATICĚKÁ ZPRÁVA O MOROVÉ NÁKAZE JAKO POVZBUZENÍ DO TĚTO DOBY

Díl čtvrtý a poslední – Co napsal svatý Cyprián,
kartaginský biskup a mučedník, v knize O smrtelnosti

Na úvod trochu krátké historie, co uvádí wikipedie:

Svatý Cyprián, vlastním jménem Thascius Caecilius Cyprianus, byl biskup Kartága a důležitý starověký křesťanský spisovatel, církevní Otec. Narodil se na začátku 3. století v severní Africe, zřejmě v Kartágu, kde též získal dobré vzdělání. Zemřel jako mučedník při Valerianově pronásledování křesťanů 14. září 258, protože odmítl obětovat pohanským bohům a vyznal svou víru v Krista. Svoji oblibu u lidu si získával povzbuzováním křesťanů svými spisy De mortalitate (O smrtelnosti), De eleemosynis (O almužně) a apologetickou obranou Ad Demetrianum (Demetrianovi), když jistý Demetrius obviňoval křesťany z katastrof, které postihly obec. Nejdůležitějším dílem je De unitate ecclesiae (O jednotě církve). Spis pojednává o úřadu biskupa jako o základním kameni církve. Jde o jedno z nejdůležitějších latinsky psaných křesťanských děl 3. století.

Ve zmiňovaném díle De mortalitate (O smrtelnosti, takto označoval morovou nákazu) v rámci rozjímání o této věci, o cíli a užitku morové nákazy pak pronesl následující slova:

„Co říci dále, milí bratři? Vždyť jak potřebné a jak velmi užitečné je to, že morová nákaza (která sice vypadá hrozně a krutě) jasně ukáže, jak každý v této době plní své povinnosti vůči bližním, a vyzkouší myšlení lidských srdcí!

Za morové rány se jasně projeví následující: Jestlipak zdraví rádi poslouží nemocným? Jestlipak se pokrevní přátelé i sousedé opravdově milují? Jestlipak se hospodáři umějí slitovat nad svým nemocným služebnictvem? Jestlipak lékaři slouží nemocným, když je žádají o pomoc, nebo je opouštějí? Jestlipak si divocí, vztekli a opovážliví lidé dál udrží svá předsevzetí? Jestlipak lakomci svou nenasytanou žádost po bohatství aspoň na chvíli udusí strachem ze smrti? Jestlipak se pyšní pokorí? Jestlipak bezbožní ustoupí od své nevázanosti? Jestli když boháčů uvidí, jak odcházejí jejich milí přátelé, začnou být štedřejší k nuzným a chudým, aby nakonec sami nezemřeli bez dědiců? Zkrátka, i kdyby morová nákaza neudělala nic jiného, křesťanům a Božím služebníkům přináší aspoň to, že začínáme toužit po mučednictví, protože se učíme nebát se a neštít se smrti. Jsou to vynikající cvičení a nejde jen o samotné vyprovázení mrtvých těl na hřbitov. Přinášejí nám slávu i statečnost myslí, a když se postavíme tváří v tvář smrti, zároveň nás to připravuje na věčnost.“

Osobní doslov: Napsal bych, že kniha J. A. Komenského Kratická zpráva o morové nákaze nepotřebuje žádný doslov, pouze čas. Jen bych se opakoval, ale možná to tak jen cítím, že jsem ji četl celou a ne jednou. Tak mi dovolu ještě pár osobních vět.

Není důležité v těchto dílech hledat, odkud k nám přichází špatná skutečnost, zda ze světla, či tmy (i když o morovém nakažení je v Písmu svatém toho napsáno víc než dost), ale vědět, kde hledat sílu, na koho se člověk v důvěře může obrátit a věřit v Něj v jakékoliv životní chvíli. O to víc v životních těžkostech nebo na sklonku svého života a v průběhu života i postupně přijmout povědomí o smrti. Jak a jakou správnou cestou jít přes veškeré nástrahy, aby se mohl člověk co nejvíce na Boha spolehnout, a právě v tomto jsem osobně našel to povzbuzení. Ta kniha potřebovala nosný prvek a ten má i v názvu, bez něho by nemohla tak do hloubky popsat, co popsala. Pro mne si ale člověk může dosadit za morové nakažení jakoukoliv nemoc, nebo taky vůbec žádnou. Blažený, co uvěřil, a neviděl. Proč bych měl čekat na tu nejtěžší chvíli? Vždyť sám Komenský nabádá hledat nebeské království již zde v pozemském bytí a v to stejné povzbuzuje Písmo svaté i modlitba Otčenáš.

Cyklos článků a myšlenek z této knihy J. A. Komenského bych ukončil biblickým veršem **úžasného ujištění Ježíše Krista: „Na světě soužení míti budete, ale doufejtež (bud'te dobré myslí), jář**

jsem přemohl svět.“ (*Janovo evangelium 16, 33*) Za tyto přečtené řádky knihy a jejich poznávání a nedokončené porozumění děkuji samotnému Bohu, děkuji Bohu prostřednictvím knižního vydavatele Poutníkovy četba, své rodiny, Písma svatého, komentovaného písma J. A. Komenského, našeho bratra faráře Martina, bratra Michala (a jeho mailu na rozhovor s filosofkou Annou Hogenovou – „*Život je dar, za který se taky musí platit.*“ k lepšímu porozumění sv. Cypriána) a prostřednictvím vás všech sester a bratří, kteří jste mi všichni tou největší knihou Boží – viditelným světem, co jsme všichni dostali. Budu rád, když vám též tyto myšlenky Jana Amose Komenského rozzáří vaše srdce a přinesou bezpečí a sílu, pokud se vyskytnou těžké chvíle ve vašich životech. Bohu díky.

Volně převzato z knihy J. A. Komenského Kratičká zpráva o morové nákaze.

S radostí připravil bratr Jaroslav

SVĚDECTVÍ A ÚHLY POHLEDU

Společenský labyrint s Mirkem Kubíčkem. Zamyšlení si můžete přečíst v časopisu brněnské diecéze s názvem „Vinný kmen“.

KŘESŤANSKÉ HODNOTY

Miroslav Kubíček, farář na Starém Brně

Jednu z nových rubrik jsme nazvali „Společenský labyrint s...“, následovat by mělo jméno toho, kdo bude osloven a požádán o příspěvek k tématům, která jsou aktuální ve společnosti. Pro tentokrát jsem se toho ujal já a mám na srdci to, čemu se říká křesťanské hodnoty.

Mohli jsme mít dojem, že se na něco takového v naší „ateistické“ společnosti již dočista zapomnělo. Jenomže ukázalo se, že za určitých okolností se tímto pojmem začne ohánět až překvapivě množství lidí. Byli jsme toho svědky například v souvislosti s muslimskými imigranty. Najednou začali trvat na křesťanských hodnotách lidé, kteří se chovají diametrálně odlišně od křesťanských hodnot, najednou se jim ale velice hodí.

Ale co vlastně jsou ty křesťanské hodnoty? Pokládám tuto otázku z toho důvodu, že – jak vidno – v ústech mnohých, kteří tím argumentují, dochází přinejmenším k účelové manipulaci a překroucení toho, oč skutečně jde.

Z Nového zákona a především z evangelií lze vyčíst maximum téměř vyčerpávající. Abychom to ale zestručnili, nabízí se definice staré Jednoty bratrské. Bratří totiž rozlišovali věci podstatné a věci služebné. A ty podstatné byly následující (slovy bratra Řehoře): „Víra, láska a naděje a z toho skutkové dobří a život ctnostný.“ Jak pochopit člověka, který doposud jakoukoli zmínku o víře s pohrdáním odmítal, lásku vztahuje pouze na ty, kteří se s ním shodují v jeho názorech a naději vnímá jako opovržení hodnou slabost? Je vůbec možné souhlasit s člověkem, který se sice najednou hlasitě ohání „křesťanskými hodnotami“, ale zároveň ještě hlasitěji schvaluje a sám prosazuje utlačování, ponižování, ne-li přímo likvidaci osob z jiných kultur a náboženství? Co může vědět o křesťanských hodnotách ten, který je lhostejný k zoufalým chudákům, kteří prchají z vlastní země, ze svého domova, aby zachránili životy sobě a svým dětem?

Kdyby se ale jednalo pouze o takovéto „vlastence“ a „ochránce křesťanských hodnot“, mohli bychom si pomyslet něco o nižší inteligenci a primitivismu (ale pozor, poznal jsem i lidi vysokoškolsky vzdělané se stejnými názory). Jenomže se značně zdeformovaným pojetím křesťanských hodnot se lze setkat i přímo v křesťanských kruzích.

Mám teď na mysli především Polsko, kde je situace v mnohých ohledech nepěkná. Zde jsme svědky toho, jak lehce se může víra změnit v ideologii, v bezohledné zákonictví, které už nevidí člověka, ale s klapkami na očích pouze princip a předpis. Křesťanství, křesťanské hodnoty, křesťanská etika, to je totiž o něčem úplně jiném. Vzpomeňme jen na zákoníky a farizeje, kteří hodlali

ukamenovat cizoložnou ženu. Neměli před sebou člověka, ale svá pravidla, své zákony, s kterými nelze hnout. Až Ježíš je přinutil couvnout, když jim poradil, aby nejdříve pohlédli sami na sebe.

Je tragickým omylem plést si křesťanské hodnoty s hromadou abstraktních předpisů, příkazů a zákazů – přes takovou hromadu už totiž není vidět člověk, i ten se stává abstraktním objektem, posuzovaným podle toho, jak plní představy zákonodárců a jak se vejde do vymezených příhrádek. Zákony jsou zde pro člověka, nikoli člověk pro zákony. A ohání-li se kdokoli křesťanskými hodnotami, měl by si v první řadě vytáhnout trám z oka svého a následně se opravdově a upřímně zeptat, jak by v té a v té situaci jednal Pán Ježíš.

Lze si nárokovat dar?

Kritická reflexe článku Miroslava Kubička o křesťanských hodnotách.

Dostal se ke mně časopis *Vinný kmen*, č. 34, duben 2021, který vydává naše brněnská diecéze. Vzhledem k tomu, že se problematice ideologizace veřejného života věnuji, tak mě zaujal článek Miroslava Kubička *Křesťanské hodnoty*. Vidím v tom textu hned několik problematických pasáží bez dalších vysvětlení, což mě přimělo k reakci níže.

Strukturovaně:

Křesťanské hodnoty v „ateistické“ společnosti se přece vůbec nemusí vytrácet, nejedná se o protimluv. Ačkoliv autor píše o ateistické společnosti v uvozovkách, tak jsou zde desetitisíce křesťanů různých konfesí a lidí, kteří se obrací k rozličným panteistickým představám (kosmos, příroda atp.). Naše společnost, která se vyvíjela v západním myšlenkovém okruhu, je sekularizovaná a zatím ještě stále stojí na 4 pilířích: řecké filozofii, římském právu, židovském monoteismu a křesťanském univerzalizmu. Tyto úžasné pilíře se vzájemně prolínají a doplňují a tvoří naprosto specifickou a jedinečnou kulturu, která nemá konkurenci (ano, je jedinečná díky své schopnosti racionální sebereflexe a akcentace rozumu oproti vášním, čímž se liší od východních mýtů a má šanci krotit vlastní fanatismus).

Muslimská migrace je vážný celosvětový problém, který má několik dimenzí – ekonomickou, politickou, demografickou a samozřejmě náboženskou. Dnes víme, že migrace z muslimských zemí není přirozeným pohybem obyvatelstva, nýbrž z větší části migrací ekonomickou, která s sebou nese nárokový kalkul přichozích. Západní kultura není samozřejmost, stojí za ní obrovské úsilí mnoha generací lidí. Země s koloniální minulostí tento problém samozřejmě komplikují – křesťanský univerzalizmus, který byl v minulosti ovlivněn ekonomickým pragmatismem a kořistnictvím, byl deformován do imperialismu. Není povinností menších zemí, které se na kolonialismu nepodílely (ČR, Polsko, Maďarsko apod.), aby sdílely koloniální traumata západních sousedů. Solidarita je v tomto ohledu naprostý nonsens. Výrazem křesťanské citlivosti a lásky je pomoc uprchlíkům, kteří jsou ve svých zemích politicky pronásledováni. Tato pomoc se může odehrávat v několika rovinách; na úrovni diplomacie oproštěné od lidskoprávního vydírání (příklady z české diplomacie vůči Číně), **kteřá má zcela opačné výsledky – nepomáhá ani jednomu ze subjektů tohoto jednání; v blízkých zemích – tj. přímou materiální a humanitární pomocí v ohniscích konfliktů a přívětivou imigrační politikou, pakliže se politický azylant zaváže k respektování hostitelské kultury.**

Jedinci, kteří viděli kostel lidově řečeno z rychlíku a přitom se ohánějí křesťanskými hodnotami, jak píše autor, tak zřejmě chtějí říci, že mají strach o svoje rodiny a vytrácení kultury, ve které žijí. Je to zcela legitimní reakce na otrěsné události, které se odehrávají v Německu, Francii, Velké Británii či Švédsku. Reakce francouzských generálů na stav muslimské populace a jejich reálnou neintegrovatelnost je signifikantní. Podobné názory existují i v Německu (např. „aféra“ ředitele německé kontrarozvědky H. G. Maassena) a dalších státech. Je diametrální rozdíl mezi humanitární pomocí politickým uprchlíkům, kde jsme inspirováni Kristovým evangeliem a politickými opatřeními, které uspokojují socioekonomické nároky migrantů z cizích kulturně-náboženských okruhů,

kde se západní vyspělost a standardy života předkládají jako lidské právo. Aspekt mezigeneračního daru společenství je pro naši a nastupující generaci zavazující. Solidarita tohoto typu je možná jen ve specifickém společenství, které dlouhodobě sdílí svůj společný osud. Je nárokovatelná pouze členy tohoto společenství, protože její podmínkou je účast na daru. Křesťanská solidarita **není** nerozumnou a emocionálně podbarvenou ideologií. Solidarita společenství vůči cizincům je projevem křesťanské ctnosti, její realizace je však podmíněna úctou k našim předkům, kteří nám naši zemi přenechali a naši povinností tuto zemi předat našim dětem alespoň ve srovnatelné kondici. Humanitární pomoc není praktikováním nelegální migrace. Jako výraz lásky k bližnímu není jen pomoc bližním z daleka, ale také sestřám a bratřím, kteří žijí v naší blízkosti a trápí je nedostatek – lásky, pochopení, pomoci nebo prostředků a podotýkám, že jich není málo.

Nevím, s kým autor hovořil, ale píše o lidech, kteří se ohání křesťanstvím a zároveň prosazují omezování či likvidaci osob z jiných kultur a náboženství, osobně takové lidi neznám. Dodávám, samozřejmě jsou i lidé neurotizovaní a programově negativističtí – těm máme také pomáhat, máme s nimi hovořit, debatovat a ukazovat jim příklady, že jít cestou dobra nemá žádnou pro člověka příznivější alternativu. Co mě však znervózňuje v textu Miroslava Kubička, je fakt, že autor neudává žádné příklady, neurčitost jeho textu tak ubírá na jeho věrohodnosti. Kdo je vlastenec a ochránce křesťanských hodnot v uvozovkách? Proč by tito lidé měli být podezíráni z nižší inteligence? Autor to finalizuje ukazováním na Polsko, kde užívá výraz, že je zde v mnohých ohledech situace „nepěkná“. Co to prosím znamená? Konstatování o nepěkné situaci v Polsku má stejnou vypovídající hodnotu jako třeba výraz špatný islám.

Článek chce hovořit o vážných problémech, ale abychom s autorem mohli vést diskuzi, je nutné dávat odkazy na konkrétní věci, jevy nebo lidi. Bez těchto náležitostí je článek jenom snůškou neurčitých nálepek (křesťanské hodnoty, vlastenci), na nic neodkazujících tvrzení (jak se lidé ohánějí křesťanskými hodnotami vůči muslimským migrantům) a ideologických narážek bez konkrétních příkladů. (Co je v Polsku nepěkné?)

Váš bratr Mgr. Michal Ševčík

OTÁZKY, KTERÉ NÁS ZAJÍMAJÍ

Manželství pro všechny?

Právě v tomto období se v naší Poslanecké sněmovně projednává návrh změny občanského zákoníku, která by umožnila vznik tzv. manželství pro všechny. Tím se rozumí, že by mohlo být umožněno uzavřít manželství i osobám stejného pohlaví. Měli bychom se tím vůbec jako křesťané zabývat? Není to pouze „světská“ záležitost? Domnívám se, že bychom k těmto snahám neměli být lhostejní. Je to totiž nepochybně obrovský útok na instituci manželství a tím i na tradiční rodinu podle Božího řádu, jak si dále ukážeme. Jedná se tedy o přímou vzpouru proti Božím ustanovením pro partnerství a rodinu, což se nás jistě dotýká.

Jak je známo, homosexuálové mají již v současnosti možnost uzavřít tzv. registrované partnerství, ale to jim již nestačí. Tvrdí, že jsou omezeni ve svých právech. Např. společnost „Občanské sdružení ateistů ČR“ ve svém prohlášení uvádí: „*Nedomníváme se, že by heterosexuální svazek byl svazkem výlučným a že by byl kvalitativně odlišný od svazku homosexuálního, stejně jako se nedomníváme, že je láska mezi dvěma heterosexuály kvalitativně na vyšší úrovni, než láska mezi dvěma homosexuály. Současná představa o rodině a manželství vychází z křesťanských představ a ideově se opírá o některé biblické vzory, avšak řadu jiných účelově opomíjí. Máme zde proto co dělat s neopodstatněnou a neopodstatnitelnou vírou, že základem rodiny může být pouze heterosexuální pár. Manželství chápeme jako dobrovolně a vědomě uzavřený svazek mezi dvěma dospělými, milujícími se lidmi, mezi dvěma životními partnery, kteří chtějí uzavřením manželství stvrdit svůj partnerský vztah, a to nezávisle na sexuální orientaci. Odmítáme, aby lidé trpěli a byli ochuzováni o štěstí jak kvůli zpátečnickým náboženským předsudkům a dogmatům...*“.

Připomeňme si nyní, co k této problematice říká Boží slovo. Manželství ustanovil již v ráji sám Stvořitel: **Genesis 1, 26-27:** „*Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe. “*“ Pán Ježíš to znovu potvrzuje v Novém zákoně: **Matouš 19, 4-6:** *Odpověděl jim: „Nečetli jste, že Stvořitel od počátku „muže a ženu učinil je“? A řekl: „Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo;“ takže již nejsou dva, ale jeden. A proto co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!“* Bůh stvořil ženu sice později než muže (chtěl zřejmě, aby muž prožil a plně si uvědomil, že mu chybí partnerka), ale jako jeho rovnocenného pomocníka. **Genesis 2, 18:** *I řekl Hospodin Bůh: „Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou.“*

Manželství je tedy Boží dar lidem. Jeho účelem je především vytvoření hlubokého, intimního a trvalého vztahu, kdy se manželé vzájemně doplňují a vzájemně si pomáhají, dále pak zplození potomstva a jeho výchova. Může vzniknout pouze mezi mužem a ženou, čemuž odpovídá i původ českých slov manžel, manželka, manželství, která se vyvinula přesmykem ze staročeského malžen, malženka, mající svůj původ v praslovanském „maľžena“, což byl duálový tvar znamenající „muž a žena“. Že manželství tvoří muž a žena je důležité i proto, že děti v rodině potřebují mužský i ženský vzor, jak potvrzují i dětští psychologové. I kdyby bylo uzákoněno „manželství“ pro homosexuální páry, byla by to pouze jeho karikatura. Některé Bohem dané skutečnosti prostě člověk nezmění. Když kohouta prohlásíte za orla (i kdyby to bylo uzákoněno), zůstane stále kohoutem a létat stejně nebude. Když na kapotu starého Trabantu připevníme znak Mercedesu a budeme ho tak i nazývat, stejně se Mercedesem nestane. Argument, že je to vůči homosexuálně zaměřeným osobám nespravedlivé a porušuje to jejich práva, neobstojí. Je to, jako kdyby si barvoslepy jedinec stěžoval, že je mu upírán řidičský průkaz.

Neměli bychom také zapomenout, že Bůh praktikování homosexuality přísně odsuzuje. V Mojžíšově zákoně čteme: **Leviticus 18, 22:** „*Nebudeš obcovat s mužem jako s ženou. Je to ohavnost.*“ Za porušení tohoto příkazu byl v době platnosti Sinajské smlouvy trest smrti. **Leviticus 20, 13:** „*Kdyby muž spal s mužem jako s ženou, oba se dopustili ohavnosti; musejí zemřít, jejich krev padní na ně.*“ V období Nové smlouvy již Mojžíšův zákoník pozbyl platnosti, ale Boží pohled na praktikování homosexuality (podobně jako třeba na cizoložství) se nezměnil. **1. Korintským 6, 9-11 [ČSP]:** „*Což nevíte, že nespravedliví nedostanou do dědictví Boží království? Nemyjte se! Ani smilníci, ani modláři, cizoložníci, rozkošníci, ani lidé praktikující homosexualitu, zloději, ani chamtivci, opilci, utrahači, ani lupiči nebudou dědici Božího království. Takoví jste někteří byli. Ale dali jste se omýt, byli jste posvěceni, byli jste ospravedlněni ve jménu našeho Pána Ježíše Krista a v Duchu našeho Boha.*“ Praktikování homosexuality je hřích jako každý jiný. Kdo jej vyzná a opustí, tomu bude Bohem odpuštěn. Hříšníci jsme všichni a všichni potřebujeme Boží milost. Proto nemáme právo nikoho soudit. Přitom by ale naším postojem k jakémukoliv hříchu mělo být, že jej odmítneme schvalovat, ignorovat nebo omlouvat. Pak ovšem logicky musíme odmítnout možnost „manželství“ pro osoby stejného pohlaví.

V současnosti existují i další zvrácené výmysly. Různí „genderoví aktivisté“ přicházejí s informacemi o existenci „dalších pohlaví“. Dnes už je jich prý „objeveno“ více než padesát. Protiargumenty jsou přitom naprosto jasné. Jak jsme si připomněli, Bůh stvořil člověka jako muže a ženu, existují tedy dva pohlaví. U každého jedince lze pohlaví spolehlivě určit geneticky. V tělní buňce člověka jsou dva pohlavní chromozomy, zdravá žena má dva chromozomy X („XX“), zdravý muž má jeden X a jeden chromozom Y („XY“). Kdo má tedy ve své genetické výbavě chromozom Y, je fakticky mužem, bez ohledu na to, jestli se tak cítí, nebo ne. To jsme se učili již na základní škole. Takže i tvrzení, že někdo není ani muž, ani žena musíme rezolutně odmítnout.

Když poslouchám názory různých lidí, vypadá to, že alespoň zatím i většina ateistů vnímá manželství výlučně jako svazek muže a ženy a „manželství pro všechny“ odmítá. Snad tento postoj převládne i mezi poslanci a k navrhované změně zákona nedojde. Jako křesťané bychom vždy měli bránit skutečné manželství, které může vzniknout pouze mezi mužem a ženou a neměli bychom tolerovat to, co Bůh odsuzuje.

Váš bratr Jiří Rokos z Černé Hory

NĚKOLIK POZNÁMEK K OTÁZCE OČKOVÁNÍ

Vím, že náš Farní zpravodaj není nejvhodnějším místem pro diskuse o účelnosti očkování, ale po přečtení článku bratra Jiřího Rokose mi to nedá, abych nepřipojil několik poznámek.

Na sociálních sítích je rozšířena spousta dezinformací, které čtenáře odrazují od úmyslu nechat se očkovat. Na základě lži a zkreslených údajů se zdůrazňuje nebezpečí plynoucí z očkování. Užívání jakýchkoli léčebných přípravků s sebou přináší určitá rizika, uváděná na příklad v příbalových letáčích. Přínosy však mnohonásobně převažují. Nic není dokonale bezpečné a bez rizika. Připoutání pásem v autě zachrání při havárii život devíti cestujícím z deseti, u jednoho však může zavinit fatální následky. Je tedy moudré a účelné připoutat se v autě? Rád bych proto zde uvedl několik pravdivých čísel z ověřených zdrojů.

Je pravda, že vakcíny proti covidu-19 nemohly být ze zřejmých důvodů dlouhodobě odzkoušeny, ale následující údaje o přínosu očkování těmito vakcínami jsou více než přesvědčivé. V naší republice se k dnešnímu dni nakazilo dle úředních podkladů celkem víc než milion šest set tisíc osob, z toho infekci podlehl dvacet devět tisíc šest set nemocných, to je 1,8 % nakažených, zhruba tedy každý padesátý pátý.

Ke dni 8. 5. 2021 bylo naočkováno první dávkou vakcíny tři miliony šest tisíc osob, z toho druhou dávkou vakcíny dostal jeden milion padesát tisíc osob. Celkový počet úmrtí, která byla hlášena jako důsledek podezření na nežádoucí účinky vakcín proti covidu-19 činil ke dni 4. 5. 2021 dle údajů SÚKL (Státní úřad pro kontrolu léčiv) padesát pět očkovaných, to je tedy pouhých padesát dvě úmrtí na milion očkovaných. Zde je nutno ještě zdůraznit, že jde o podezření, nikoli o prokázanou souvislost úmrtí s očkováním. V naprosté většině jsou komplikace spojené s očkováním lehkého rázu a vymizí do dvou dnů bez následků. Udávaná účinnost vakcinace je až 95 %. Účelnost preventivního očkování je tedy jasná.

Abych nezůstal u abstraktních čísel; v okruhu mých známých zemřely na nákazu covidem-19 čtyři osoby, jedna má vážné následky a ani po 4 týdnech od infekce nemůže žít bez podpory kyslíkem. Obtíže po očkování zažili rovněž čtyři moji známí či blízcí, ty však odezřely po dvou dnech bez jakýchkoli následků.

Je pravda, že rozhodnout se o tom, zda se nechat naočkovat, je svobodné právo každého jedince. Na druhé straně však při tomto rozhodování by měla převažovat odpovědnost za zdraví nejen vlastní, ale všech našich bližních. Vždyť teprve proočkovanosť vyšší než 70 % populace může být úspěšná v boji proti pandemii a zabránit případnému vzniku dalších mutací, které ve svých důsledcích mohou vést k prudkému nárůstu infekčnosti a zmenšení účinnosti vakcinace. To znamená, že ti, kdo odmítají očkování, přímo ohrožují nejen sebe, ale i své spoluobčany. Nenechme se ukolébát skutečností, že v posledních dnech počet nakažených stále klesá. To by se nám mohlo krutě vymstít tak, jak se již stalo v době nedávno minulé.

Mám za to, že po zvážení uvedených skutečností je odpověď na otázku „očkování ano, či ne“ zcela jednoznačná.

Závěrem malé upřesnění zprávy bratra Jiřího. Dle České vakcinologické společnosti „není v současné době k dispozici dostatek údajů pro posouzení účinnosti vakcín v prevenci asymptomatické infekce a přenosu na jiné osoby“.

S pozdravem „Koronavirům zmar!“

váš bratr ing. Zdeněk Laita z Černé Hory

PS: Děkuji bratru ing. Zdeňku Laitovi za jeho názor. Víte, čeho si na něm vážím? Zdeněk je našim nejstarším pravidelným účastníkem bohoslužeb. V letošním roce děkuje za 89 let svého života! Děkujeme za jeho příspěvek. V tomto věku je již málokdo tak schopný, jako on. Zdeňku, buď mezi námi na mnohá další leta. Bohu díky a modlíme se za Tebe! S vděčností Martin

Koronavirus – Boží signál

Pán Ježíš řekl: „Na zemi bude úzkost národů, bezradných, kam se podít před řevem valícího se moře. Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět. Neboť mocnosti nebeské se zachvějí. A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.“

Lukášovo evangelium 21,25-28.

Koronavirus je Božím signálem pro lidstvo, že se velmi blíží druhý příchod Pána Ježíše Krista. Koronavirus je Boží výzvou k pokání pro všechny lidi a výzvou k přípravě na setkání s Kristem.

Jsme svědky, že se prorocká slova Pána Ježíše naplňují před našima očima. Pán Ježíš předpověděl, že přijde doba, kdy na zemi nastane situace, kdy lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět. My jsme nyní svědky, že se tato prorocká slova viditelně naplňují.

Zdrojem strachu v současné době je „koronavirus“, který se šíří po celé zemi. Šokující je skutečnost, že tento strach způsobuje „neviditelný, maličký virus“. Šíří se jako neviditelný zdroj zla a naplňuje strachem lidi ve všech národech. V prorockých slovech Pána Ježíše čteme, že „na zemi bude úzkost národů, bezradných, kam se podít před řevem valícího se moře.“ Prožívat hrůzu a děs z valícího se moře, to je pro nás pochopitelné. Prožívat však hrůzu a děs na celé zemi z neviditelného „viru“, to je skoro nepředstavitelné a šokující překvapení. Připomeňme si, co se vlastně nyní na zemi děje.

Koronavirus se šíří po celé zemi a způsobuje velmi mnoho problémů. Světová zdravotnická organizace (WHO) považuje nynější celosvětové šíření nákazy nového typu koronaviru za pandemii. Termín pandemie označuje epidemii globálního rozměru. Pandemie je označení pro nemoc, kterou koronavirus způsobuje. Celosvětově se koronavirem nakazilo už přes 3 000 000 lidí, z nichž více než 212 000 lidí infekci podlehl. Počet nakažených a usmrčených s každým dnem roste. Máme hluboké obavy jak z alarmující úrovně šíření a vážnosti nákazy, taktéž ze znepokojující skutečnosti, že nejsou potřebné léky. Evropské země i další státy po celém světě zavádějí přísnější opatření ve snaze bránit šíření koronaviru.

Zavírají hranice, školy a ve městech nákupní střediska, restaurace a bary. Epidemie nového koronaviru se začíná šířit i v subsaharské Africe, která byla až doposud méně zasažená než zbytek světa.

V jaké souvislosti řekl Pán Ježíš svá prorocká slova: „Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět.“ Řekl tato slova v souvislosti se svým druhým příchodem na tuto zemi.

Před tím, než přijde v moci a slávě, budou na zemi mnohá znamení, která budou lidem signalizovat, že se blíží Jeho příchod a zásah do dějin. Znamení, která budou jeho příchod předcházet, budou Boží výzvou pro všechny lidi, aby se svědomitě připravili na setkání s Kristem.

Znamení je několik. Připomeňme si aspoň některá.

Znamení v technickém pokroku. Technický pokrok je spojen s poznáním zákonů přírody. Prorok Daniel napsal slova: „A ty, Danieli, udržuj ta slova v tajnosti a zapečet' tuto knihu až do doby konce. Mnozí budou zmateně pobíhat, ale poznání se rozmnoží.“ (**Daniel 12,4**) Poznání zákonů přírody se odráží v technickém pokroku. Obrovský technický pokrok je signálem, že žijeme v závěrečné době.

Znamení globalizace. Ve 13. kapitole Zjevení je proroctví, že se na zemi uskuteční trojí globalizace: globalizace politická (v.7), ekonomická (v.17), náboženská (v.8.+15). Žijeme v době, kdy se globalizace připravuje.

Znamení v křesťanské církvi jsou ve třech oblastech.:

1. Ve zvěstování evangelia všem národům.
2. V pronásledování věrných následovníků Pána Ježíše.
3. Ve lhostejnosti mnohých křesťanů. „Vychladne láska mnohých.“ Skoro prázdné kostely svědčí o děsivé lhostejnosti mnohých křesťanů. (**Matoušovo evangelium 24, 12, 14**)

Znamení v národě izraelském. Návrat Židů do zaslíbené země a vznik novodobého státu Izrael. V **5. Mojžíšově knize 30,3-5; Ezechiel 37,21-22.** Dne 14. května 1948 vznikl opět po 19 stoletích židovský stát – Izrael.

Znamení v přírodě jsou viditelná pro všechny. Na šíření koronaviru po celé zemi vidíme, jak aktuální je Boží prorocké slovo v současné době. „Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na celý svět.“

Všechna uvedená znamení viditelně signalizují, že se blíží chvíle, kdy Pán Ježíš přijde na tuto zemi. Přijde tak, jak zaslíbil, a bude hodnotit život každého člověka. Každý člověk jistě přemýšlí o své budoucnosti. V Bibli čteme, že Kristus nám odhalil tajemství smrti i věčné budoucnosti. Ve chvíli smrti umírá jen tělo. Duše člověka odchází do duchovního světa, kde jsou pro člověka dvě možnosti. První možností je nebeský domov, který Pán Bůh připravuje pro všechny, kteří uvěří v Ježíše Krista jako Zachránce z moci zla a vítěze nad smrtí a přijmou Ho za svého Spasitele a Průvodce. S Ním budou lidé prožívat dokonalou radost, pokoj a věčnou blaženost. Druhá možnost je existence bez Krista, bez Boha, bez domova, bez Boží lásky, bez radosti a bez pokoje. Bude to úděl věčných bezdomovců, žijících ve tmě, v zoufalství a v beznaději. Bible říká mnohokrát, že Pán Bůh miluje všechny lidi, všechny k sobě zve a všem nabízí místo v nebeském domově. Říká nám: „Milováním věčným miluji tě!“ Jelikož v nebeském domově je dokonalá a svatá čistota, nabízí Kristus všem lidem dokonalé očištění od veškeré mravní a duchovní špíny. Každý člověk se sám rozhoduje, zda Boží nabídku přijme, nebo odmítne.

Když odmítne, rozhoduje se sám pro věčné zoufalství. Když nabídku přijme a poprosí Krista o dokonalé očištění od duchovní a mravní špíny a o Jeho vedení cestou života, má před sebou šťastný a blažený život v nebeském domově. I dnes volá Kristus všechny k sobě a všem nabízí dar dokonalého očištění a dar věčného života. Znamení, která jsme si připomněli a která jsou v současné době zcela jasně viditelná v celé lidské společnosti, jsou pro nás velmi důležitými signály, že čas rozhodnutí pro věčně blažený život s Kristem se chýlí k závěru. Neváhej a učiň ještě dnes moudré rozhodnutí.

Mgr. Stanislav Kaczmarczyk

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestrám, kterým nejsou věci lhostejné. Zapojujeme se také. Když vám to nevychází ve 20:00 hodin, modlete se kdykoliv v jinou hodinu. S vámi na Vyškovsku se vidím na bohoslužbách, můžete mi svoje modlitební úmysly předat osobně, vy na Blanensku pošlete svoje modlitební úmysly po bratru faráři.

Pamatujme! V červnu 2021 se modlíme a prosíme za tyto úmysly:

Věčný Bože, buď shovívavý k naší malosti a omezenosti. Dej nám pochopit veliké tajemství života, jeho rozmanitosti a barevnost. Ať se nestavíme do pozice vlastníků tvé pravdy, ale dokážeme vyznat, že ve skutečnosti jsme omylní a slabí tvorové.

- Pane Ježíši Kriste, ty jsi vstoupil na nebesa a kraluješ s Otcem ve věčné slávě, táhni nás slabé k sobě. Svou láskou nás svlažuj a dávej nám poznat tvé jasné světlo, které v našich srdcích bez přestání hoří.
- Veliký Bože, oslavujeme tvou moc a prozřetelnost! Děkujeme ti každým dnem, děkujeme ti každým nádechem, děkujeme ti svým bytím, děkujeme ti svou prací, děkujeme, že JSI.
- Pane, prosíme tě za malého zemřelého Jakuba, přijmi jej do svého království věčnosti a pokoje. Prosíme tě, posiluj jeho rodinu a blízké a ochraňuj je ode všeho zlého.
- Pane, prosíme tě za společenství v Račicích a Ježkovicích. Mnoho starších sester a bratří zemřelo nebo již nemohou přicházet na bohoslužby. Svým Svatým Duchem otevři srdce mladších pro touhu po Tvém slovu i společenství. Prosíme za duchovní probuzení.
- Pane, prosíme tě za manžele, kterým se nedaří mít děti, dej ať je jejich manželství požehnané dětmi. Dej jim zakusit svoji sílu a moc, pokud je to Tvá vůle.
- Pane, prosíme tě za ty, jimž se rozpadá vztah nebo manželství, ať skrze sílu víry a vztah s Tebou najde moudré řešení, jak v životě dál. Modlíme se za rozdělení mezi lidmi, daruj do jejich smíření a pokoj.
- Pane, prosíme tě za vytrvalé modlitebníky v naší farnosti, za požehnané ovoce jejich služby.
- Pane, prosíme tě za moudrou přípravu volby blanenské rady starších, dej do celé věci své požehnání, vedení Duchem svatým a pokoj. Probud' svým Duchem Ty, kteří mají nést odpovědnost za naše společenství dál.
- Pane, prosíme tě za přípravy na křest a svatební obřady, Vzkříšený Pane dotýkej se všech svojí mocí, ať Ti zůstanou věrní.
- Dej se jim poznat, ať jejich srdce zahoří pro Tebe!
- Pane, prosíme tě za bohoslužby v neděli na Botanické, ať mocně ve shromáždění vane Tvůj Duch svatý. Celé shromáždění předkládáme Tobě i se všemi spoluslužebníky. Dej nám všem zakoušet svoji velikou moc. Předkládáme Tobě!
- Pane, prosíme tě za Slavnost Těla a Krve Páně, ať je milým čtvrtčním setkáním pro všechny, dotkni se nás, Pane, svojí mocí.
- Pane, prosíme tě za ty, kdo se seznamují s našim společenstvím, ať u nás najdou svůj duchovní domov.
- Pane, prosíme tě za všechny lidi, kteří onemocněli koronavirem. Uzdravuj je svou mocí, žehnej jim a posiluj.
- Pane, prosíme tě za všechny osamělé lidi, kteří jsou kvůli epidemii zavření doma nebo v domovech důchodců a trpí smutkem a samotou.
- „Ó Bože, protože Ty jsi se mnou a je Tvou vůlí, že se nyní musím zabývat vnějšími povinnostmi, naléhavě Tě prosím, pomoz mi svou milostí, abych mohl pokračovat v Tvé přítomnosti. Do konce mé práce, ó Pane, buď se mnou při práci, přijmi práci mých rukou a přebývej v mém srdci ve veškeré Tvé plnosti.“
- Duchu Svatý, přijď! Amen

Vaše sestra Lidka

LUŠTÍME

Zašlete nebo přineste nám svoji vyluštěnou tajenku. Tři úspěšné luštitelé vylosujeme a odměníme knihou.

Tady je pár otázek pro vaše bystré hlavičky, aby nezahálely. ☺ Tentokrát ze Starého zákona.

1. Před tím, než Pán Bůh změnil Abrahamovi jméno, jmenoval se původně:
 - Abramson
 - Abram
 - Áron
2. Otrokyně Abrahamovy ženy se jmenovala:
 - Rút
 - Anna
 - Hagar
3. Abrahamův zaslíbený dědic se jmenoval:
 - Izmael
 - Izák
 - Jákob
4. Josefovi se zdály sny o tom,
 - jak zabít lva holýma rukama
 - že by měl vládnout bratrům
 - jak se stane vládcem Egypta
5. Faraónovi se zdály sny, které znamenaly:
 - že za 7 řekami a 7 horami je 7 hladových psů
 - že po 7 letech války nastane 7 let míru
 - že po 7 letech bohaté úrody přijde 7 let hladu
6. Před tím, než David bojoval s Goliášem, Pán Bůh mu dal sílu:
 - zabít lva
 - zabít vlka
 - přeplavat Rudé moře
7. Před tím, než se David pustil do boje s Goliášem, král Saul:
 - mu dal svou přílbu a brnění
 - se s ním pomodlil
 - požádal Davida, aby mu zahrál na harfu

Bratr Honza

BOHOSLUŽBY V ČERVNU 2021

BOHOSLUŽBY V ČERVNU 2021			
Čtvrtek Slavnost Těla a Krve Páně	3.6.	17:30	Blansko Dřevěný kostel
		19:00	Brťov Kaple Marie Matky Páně
Pátek	4.6.	17:30	Blansko Dřevěný kostel
		18:45	Rudice Kaple sv. Barbory
Sobota	5.6.	17:30	Vítějeves Obřadní síň obecního úřadu
		19:00	Lysice Obřadní síň obecního úřadu
Neděle 2. neděle po Duchu svatém <i>Text evangelia: Marek 2, 23-3,6</i> <i>Zpíváme píseň: 283</i>	6.6.	7:45	Boskovice Evangelický kostel
		9:00	Blansko Dřevěný kostel
		11:00	Brťov Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice Kaple u hřbitova
		17:00	Račice Sbor Páně
		17:00	Rousínov Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Brno Husův sbor, Botanická 1
Pátek	11.6.	17:30	Blansko Dřevěný kostel
		18:45	Rudice Kaple sv. Barbory
Neděle 3. neděle po Duchu svatém <i>Text evangelia: Marek 3, 20-35</i> <i>Zpíváme píseň: 10, 21, 186</i>	13.6.	7:45	Boskovice Evangelický kostel
		9:00	Blansko Dřevěný kostel
		11:00	Brťov Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Černá Hora Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Račice Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov Obřadní síň obecního úřadu

Pátek	18.6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 4. neděle po Duchu svatém <i>Text evangelia: Marek 4, 26-34</i> <i>Zpíváme píseň: 171, 85, 163</i>	20.6.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Brno	Husův sbor, Botanická 1
Úterý Narození Jana Křtitele	24.6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Pátek	25.6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 5. neděle po Duchu svatém <i>Text evangelia: Marek 4, 35-41</i> <i>Zpíváme píseň: 171, 85, 163</i>	27.6.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		15:30	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
Úterý Apoštolů Petra a Pavla	29.6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel

Počet účastníků bohoslužeb

v kostele nebo jiných vnitřních prostorech není omezený,
viz výše text ve farním zpravodaji.

POČÍTÁME S VÁMI, PŘIJĎTE!

Dodržení všech hygienických pravidel je samozřejmostí!

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty.

Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768, e-mail: fararmartin@email.cz; www.drevenykostelik.cz
Farnost Blansko č. účtu 244035648/0300; Farnost Vyškov č. účtu 1560157369/0800

PS: Rybaři takhle jeden farář ve Svitavě pod Klamovou hutí za Blanskem a vytáhne zlatou rybku. Jak už to tak zlaté rybky dělají, tak i tato ho prosí, že když bude puštěná zpátky do vody, splní svému dobrodinci přání. Farář se podiví, že se rybce chce nazpátek do té špinavé studené vody, pak ji však pustí a vyslovuje své přání: „Co kdybys konečně udělala něco s tou válkou v Iráku.“

„Hele, bratře faráři,“ odvěti rybka, „já jsem jenom obyčejná malá moravská zlatá rybka. Války – to je na mě už moc. Zkus si přát něco jiného.“

„Taky bych si přál, aby farnici v našem sboru brali Boží slovo opravdověji a společně jsme je víc žili a věřili. Dej, ať neberou Boží jméno nadarmo“ (něco si vymysleme a doplníme každý sám, podle pravdy...).

Rybička se chvilku zamyslí a pak říká: „Hmm, kdeže je ta válka... To bude asi jednodušší, nebo ne?“ 😊 😊 😊